

(το κείμενο αυτό το αφιερώνω σε όλους εκείνους τους πρώην μαθητές μου και μαθήτριές μου που τελικά επέλεξαν την "μετριότητα" και την "εικονική πραγματικότητα" για χάρη της κοινωνίας τους, των οικογενειών τους και της "επιβίωσής" τους)

Το κρατικό οικοδόμημα που κατασκεύασε ο Ανδρέας Παπανδρέου σαν Πρωθυπουργός της Ελλάδας, φυσικά κάτω από τις οδηγίες και τις κατευθυντήριες γραμμές των "ξένων μεντόρων" του, αντιπροσωπεύει σε μεγάλο βαθμό το "πελατειακό κράτος" που ισχύει μέχρι σήμερα στην χώρα μας. Οι επόμενοι πρωθυπουργοί της Ελλάδας, είτε αυτοί προερχόντουσαν από το "σοσιαλιστικό" πολιτικό κόμμα του ΠΑΣΟΚ, είτε από το "νεοφιλελεύθερο συντηρητικό" πολιτικό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, απλά πρόσθεσαν "ένα μικρό λιθαράκι" έτσι ώστε αυτό το "θεσμικό τερατούργημα" που όλοι εμείς οι Έλληνες Πολίτες το γνωρίζουμε και το αποδεχόμαστε σαν το Ελληνικό Κράτος, να είναι ακόμη πιο εύθραυστο, αναχρονιστικό, μη λειτουργικό, και τελικά καταδικασμένο κάποια στιγμή στο άμεσο μέλλον, να παύσει να υπάρχει σαν μια οικονομικά και πολιτικά αυτόνομη και ανεξάρτητη θεσμική οντότητα. Έχουμε ήδη αναφέρει πολλές φορές, πως από την εποχή της εγκαθίδρυσης της Ελλάδας σαν κράτος το 1830, οι επεκτατικές στρατηγικές των "ξένων χρηματοπιστωτικών οργανισμών" για τον Ελλαδικό χώρο, διέθεταν τρία κριτήρια για να εφαρμόσουν τον απόλυτο έλεγχο και την απόλυτη εκμετάλλευση της χώρας.

Τα τρία αυτά κριτήρια ήταν ένα ευάλωτο κράτος ή ένας ευάλωτος κρατικός μηχανισμός, μια ευάλωτη κοινωνία οικονομικά και πολιτικά, και η απομόνωση της χώρας πολιτισμικά από τα ανεπτυγμένα κράτη της Δύσης. Το "πελατειακό κράτος" που δημιούργησε ο Ανδρέας Παπανδρέου σαν Πρωθυπουργός της Ελλάδας, θεμελίωσε, εμβάθυνε και οριστικοποίησε ακόμη περισσότερο αυτά τα "κριτήρια εξαθλίωσης" της Ελλάδας για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ξένων προστατών του, με μια όμως "κρίσιμη διαφορά" σε σχέση με τις προηγούμενες Ελληνικές κυβερνήσεις. Το "πρωτότυπο" και παράλληλα "σατανικό" νέο κριτήριο ήταν ότι τώρα ο Ανδρέας Παπανδρέου θα κατασκεύαζε εκείνες τις μόνιμες και σταθερές πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές συνιστώσες έτσι ώστε στο άμεσο μέλλον, να υλοποιηθεί ο απόλυτος κατακερματισμός της χώρας σαν ένα ανεξάρτητο και αυτόνομο έθνος και κράτος, και στην συνέχεια να εφαρμοστεί η "νόμιμη" οικειοποίηση ή η "νόμιμη" αρπαγή όλων των περιουσιακών στοιχείων της χώρας και της κοινωνίας "σε βάθος χρόνου", από τους Διεθνείς "παρασιτικούς" Χρηματοπιστωτικούς Οργανισμούς. Θα ήταν η πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία που θα "εξαγοραζόταν" ένα ολόκληρο και αυτόνομο κράτος από διεθνείς χρηματοπιστωτικές εταιρίες, διεθνείς τραπεζικούς ομίλους και διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς. Όπως διαπιστώνουμε από την σημερινή οικονομική, πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική κατάσταση στην Ελλάδα, τα "σχέδια", τα "έργα" και οι "ταχυδακτυλουργικές κινήσεις" του Ανδρέα Παπανδρέου σαν Πρωθυπουργός αυτής της χώρας τελικά πέτυχαν μακροπρόθεσμα, απλά χρειαζόντουσαν οι επόμενοι Έλληνες Πρωθυπουργοί να βάλουν τις "τελευταίες πινελιές" και φυσικά "την ταφόπλακα" πάνω σε αυτή την ταλαιπώρη χώρα!!! Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που ο Γιώργος Παπανδρέου, πρώην

Πρωθυπουργός της Ελλάδας και γιος του Ανδρέα Παπανδρέου, τον Μάιο του 2012, αποκάλεσε την χώρα του "πειραματόζωο" σε συνέντευξή του στο Αμερικανικό περιοδικό "Time".

Εδώ όμως θα πρέπει να τονίσουμε ακόμη μια φορά το "πολιτισμικό" και "κοινωνιολογικό" δεδομένο, ότι το Πολιτικό και Οικονομικό Κατεστημένο της Ελλάδας δεν θα μπορούσε για τα σχεδόν 200 χρόνια της Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας, να "μειοδοτεί" συστηματικά υπέρ "ξένων" οικονομικών και πολιτικών κέντρων αν δεν διέθετε ένα "ευάλωτο λαό", που και αυτός με την σειρά του εμπόδιζε συστηματικά τον "εκσυγχρονισμό" της κοινωνίας και του κράτους με γνώμονα τις πολιτισμικές αρχές και τους πολιτικούς θεσμούς του σύγχρονου Δυτικού έθνους-κράτους και τα κοινωνικά ιδανικά του Διαφωτισμού που υιοθέτησε η Δύση πριν 2 αιώνες. Ο Έλληνας μέχρι και σήμερα, δεν δέχεται να αναλάβει την προσωπική ευθύνη και το προσωπικό κόστος μιας "κοινωνικής συλλογικότητας", μιας "εθνικής συνείδησης" και μιας "αξιοκρατικής κοινωνικής κινητικότητας", βασισμένη πάνω στην ανθρώπινη δημιουργικότητα και στην επαγγελματική καταξίωση, και όχι σε προσωπικές κοινωνικές διασυνδέσεις, πολιτικούς προστάτες και ρουσφέτια. Ο Ελληνικός Λαός στην πλειοψηφία του παραμένει ένα ευάλωτο "συνονθύλευμα" κοινωνικών πυρήνων και εστιών που απαρτίζονται από σόια, χωριά καταγωγής, τοπικές περιφέρειες και γεωγραφικές περιοχές, κοινωνιολογικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά που ουσιαστικά αναιρούν μια "πραγματιστική εθνική συνείδηση" και μια "δυναμική κοινωνική συνοχή"!!! Οι Έλληνες στην πλειοψηφία τους έχουν "συνειδητά" επιλέξει να παραμείνουν "ραγιάδες", δηλαδή "πελάτες" αλλά και "υποτελείς" στον όποιο ισχυρό με κοινωνική, πολιτική και οικονομική επιρροή, και όχι να βιώνουν σαν ανεξάρτητοι, δημιουργικοί και υπεύθυνοι πολίτες που σέβονται τα "κοινά" και την "πρόνοια" όλων των συμπολιτών τους, μεριμνώντας για την οικονομική πρόοδο και την κοινωνική εξέλιξη όλης της χώρας τους!!!

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, ο Ανδρέας Παπανδρέου στις θητείες του σαν Πρωθυπουργός της Ελλάδας(1981-1989),(1993-1996), και με πολιτικό κόμμα το "σοσιαλιστικό" ΠΑΣΟΚ, κατασκεύασε σχεδόν το "σύνολο" του καταστροφικού θεσμικού οικοδομήματος που σήμερα το αποκαλούμε το Ελληνικό Πελατειακό Κράτος, και όπως επίσης διατυπώσαμε, ότι οι επόμενοι Έλληνες Πρωθυπουργοί μέσα από τις επόμενες Ελληνικές Κυβερνήσεις, σαν αυθεντικοί "εθνικοί μειοδότες" και σαν "πολιτικοί μεσάζοντες" ξένων συμφερόντων, έβαλαν την δική τους "μικρή υπογραφή" σε αυτό το πελατειακό κρατικό κατασκεύασμα, για να εξυπηρετήσουν καλύτερα τις επεκτατικές απαιτήσεις των "ξένων δερβέναγών" τους, έτσι ώστε τελικά η Ελλάδα να ξεπουληθεί σε αυτούς "για ένα κομμάτι ψωμί"- κάτι που πάει να γίνει αυτές τις μέρες!!! Επειδή λοιπόν σε σχέση με τον Ανδρέα Παπανδρέου, οι επόμενοι Αρχηγοί των Ελληνικών Κυβερνήσεων φαίνονται σχεδόν ασήμαντοι όσον αφορά την "εξέλιξη" και την "τελειοποίηση" του "τερατώδες" αυτού κρατικού οικοδομήματος, αλλά εξίσου "εθνικοί προδότες" και "δωσίλογοι" όπως ο μεγάλος πολιτικός "ταχυδακτυλουργός", ο Ανδρέας Παπανδρέου, θα αναφέρουμε για κάθε ένα από αυτούς, μια συγκεκριμένη κυβερνητική τους πρωτοβουλία που αποδεικνύει το πόσο "πουλημένοι" και "διεφθαρμένοι" πολιτικοί ηγέτες ήταν, ουσιαστικά και πρακτικά. Δηλαδή απλά και λαϊκά, πόσο "πουλημένα τομάρια" αυτοί πραγματικά υπήρξαν!!!

Τώρα λοιπόν, θα καταγράψουμε και θα περιγράψουμε τα "ένσημα" του "δωσίλογου" όσον αφορά την πολιτική ακεραιότητα και την οικονομική αυτοδιάθεση της χώρας, δηλαδή εκείνων των Ελλήνων Πρωθυπουργών που ακολούθησαν πιστά το πολιτικό παράδειγμα του Ανδρέα Παπανδρέου. Θα ξεκινήσουμε από τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη που διατέλεσε Πρωθυπουργός της Ελλάδας(1990-1993) με το "συντηρητικό φιλελεύθερο" πολιτικό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, μετά θα αναφερθούμε στον Κώστα Σημίτη που αναδείχθηκε Πρωθυπουργός(1996-2004) με το "σοσιαλιστικό" πολιτικό κόμμα του ΠΑΣΟΚ, και τελικά θα ασχοληθούμε με τον Κώστα Καραμανλή, ανιψιό του Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή, που υπηρέτησε σαν Πρωθυπουργός της Ελλάδας(2004-2009) με το εκσυγχρονισμένο "νεοφιλελεύθερο" πολιτικό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα ασχοληθούμε με τον Γιώργο Παπανδρέου, γιο του Ανδρέα Παπανδρέου, που διατέλεσε Πρωθυπουργός της χώρας για 2 "ολόκληρα" χρόνια(2009-2012) με το "σοσιαλιστικό" πολιτικό κόμμα του ΠΑΣΟΚ, γιατί στα κείμενά μας έχουμε ήδη δώσει αρκετές πληροφορίες για τις "αντι-εθνικές" πολιτικές κινήσεις και ενέργειες του, όπως επίσης δεν θα ασχοληθούμε με τον νυν Πρωθυπουργό της Ελλάδας, τον Αντώνη Σαμαρά, που ξεκίνησε την θητεία του το 2012, σαν Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, σε μια κυβέρνηση συνασπισμού πολιτικών κομμάτων, δηλαδή με το "σοσιαλιστικό" πολιτικό κόμμα του ΠΑΣΟΚ, και με το "αριστερό" πολιτικό κόμμα της Δημοκρατικής Αριστεράς. Την τελευταία αυτή αξιολόγηση την δικαιολογώ απόλυτα, την στιγμή που ο εντεταγμένος πολιτικός ρόλος της σημερινής κυβέρνησης είναι να "δημοπρατήσει" όλα τα περιουσιακά στοιχεία της Ελλάδας σε "ξένους οικονομικούς ομίλους" και όχι να κυβερνήσει και να προστατεύσει τα συμφέροντα της χώρας τους και της Ελληνικής Κοινωνίας!!!

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, που γεννήθηκε το 1918 στα Χανιά της Κρήτης, και από ότι γνωρίζω είναι ακόμα ζωντανός, γι' αυτό στην Ελλάδα έχει το παρατσούκλι "ο βρικόλακας", κατάγεται από οικογένεια πολιτικών της Κρήτης που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στα απελευθερωτικά πολιτικά κινήματα του νησιού για την ανεξαρτησία του από τον Οθωμανικό ζυγό. Η Κρήτη απέκτησε την ανεξαρτησία της και ενώθηκε με την Ελλάδα το 1913. Ο πιο σημαντικός πολιτικός συγγενής του είναι ο Ελευθέριος Βενιζέλος(1864-1936), του οποίου η αδερφή είχε παντρευτεί τον παππού του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη από την μεριά του πατέρα του. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος θεωρείτε ιστορικά σαν ο πιο σημαντικός Έλληνας πολιτικός ηγέτης στην σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας, δηλαδή από την ίδρυσή της το 1830. Υπήρξε εκείνη η πολιτική φυσιογνωμία που στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, όχι μόνο επέκτεινε τα σύνορα της Ελληνικής Επικράτειας, σχεδόν διπλασιάζοντας τα εδάφη της, αλλά επίσης ήταν αυτός ο χαρισματικός Έλληνας πολιτικός ηγέτης που είχε "τα κότσια" και την "εθνική έμπνευση" να εκσυγχρονίσει μια κοινωνία σε όλα τα επίπεδα- μια Ελληνική Κοινωνία που στην πλειοψηφία της δεν επιθυμούσε μια πραγματική κοινωνική πρόοδο και μια πολιτισμική ανανέωση στα πρότυπα του "σύγχρονου" Δυτικού έθνους-κράτους. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος διατέλεσε Πρωθυπουργός της Ελλάδας για πολλά χρόνια μέσα από πολλές θητείες(1910-1915), (1917-1920), (1924-1924), (1928-1932), λόγω του πολιτικού διχασμού που υπήρχε εκείνη την εποχή μεταξύ των φιλελευθέρων που ο ίδιος αντιπροσώπευε ιδεολογικά και των βασιλικών που αντιπροσώπευαν οι συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις της χώρας. Κάνω αναφορά σε όλα αυτά τα ιστορικά δεδομένα σχετικά με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, για να μπορέσουμε να συγκρίνουμε καλλίτερα πόσο ιδεολογικά

φιλελεύθερος, πόσο πολιτικά δημοκράτης και πόσο τελικά πατριώτης υπήρξε πραγματικά ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης σε σχέση με τον αδερφό της γιαγιάς του. Και το λέω αυτό, γιατί ο ίδιος "θεωρητικά" τον είχε σαν πρότυπο στην πολιτική του σταδιοδρομία και σαν το "ιστορικό" συγγενικό πολιτικό πρόσωπο που θα το χρησιμοποιούσε προσωπικά σαν "σημείο αναφοράς" για να αποκτήσει σταδιακά λαϊκή απήχηση στους Έλληνες ψηφοφόρους. Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης πάντα παρουσίαζε και πρόβαλλε το εαυτό του στο πλατύ Ελληνικό Κοινό σαν ένας πολιτικός με "φιλελεύθερες" ιδεολογικές βάσεις, με βαθιά "δημοκρατικά" και "εθνικά" συναισθήματα, και σαν αγωνιστής για την προάσπιση της εθνικής ταυτότητας και της εθνικής αυτοτέλειας της Ελλάδας.

Τον Ιούνιο του 1973, οι στρατιωτικοί ηγέτες της Ελληνικής Χούντας(1967-1974) ανακοίνωσαν αιφνιδιαστικά την κατάργηση της Ελληνικής Βασιλευόμενης Δημοκρατίας, ενώ τον Ιούλιο της ίδιας χρονιάς, διεξήγαγαν δημοψήφισμα που επικύρωνε αυτή την πολιτική και συνταγματική απόφαση. Παρ' όλα αυτά, μετά την πτώση της Δικτατορίας τον Ιούλιο του 1974, και την επιστροφή της χώρας στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, ο τότε Πρωθυπουργός, ο Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής, έθεσε ξανά το θέμα της Βασιλεύουσας Δημοκρατίας σε δημοψήφισμα, γιατί θεωρούσε ότι το δημοψήφισμα που είχε ενεργοποιήσει η Χούντα ήταν άκυρο, εφόσον η ίδια η στρατιωτική κυβέρνηση ήταν συνταγματικά παράνομη. Το δημοψήφισμα πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 1974, και με ποσοστό συμμετοχής το 76% του εκλογικού σώματος, το 69% ψήφισε κατά της Βασιλεύουσας Δημοκρατίας και υπέρ το 31%. Με αυτό το αποτέλεσμα, ο Κωνσταντίνος Β' Γκλύξμπουργκ, έπαψε να είναι βασιλιάς της Ελλάδας, και συνταγματικά δεν επιτρεπόταν πλέον στην Ελληνική Βασιλική Οικογένεια να συμμετέχει στις πολιτικές διεργασίες και στις πολιτικές εξελίξεις του Ελληνικού Κράτους. Επίσης, πρακτικά και νομικά, ο τέως Βασιλιάς θεωρήθηκε από την πολιτική ηγεσία της χώρας σαν "persona non grata", που στο "διεθνές δίκαιο" σημαίνει ότι δεν θα του επιτρεπόταν η επιστροφή του στον Ελλαδικό χώρο, ακόμη και σαν επισκέπτης. Αυτή η κυβερνητική και νομική απόφαση ίσχυε για όλα τα μέλη της Βασιλικής Οικογένειας. Αυτός είναι και ο λόγος που ο τέως Βασιλιάς αποφάσισε να κάνει μόνιμη κατοικία του , το Λονδίνο στην Μεγάλη Βρετανία.

Ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος Β' εγκατέλειψε την Ελλάδα τον Δεκέμβριο του 1967, μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα των Ελλήνων Συνταγματαρχών τον Απρίλιο του 1967, και την εγκαθίδρυση της Στρατιωτικής Δικτατορίας στην χώρα. Ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος Β' τότε, άφησε πίσω μια μεγάλη περιουσία πολύτιμων αντικειμένων που βρισκόντουσαν στα Θερινά Ανάκτορα της βασιλικής οικογένειας στο Τατόι, κοντά στην Αθήνα. Υπήρχαν εκατοντάδες έργα διάσημων ζωγράφων μεγάλης αξίας, αρχαία αγάλματα, πανάκριβα περσικά χαλιά και τάπητες τοίχου, αλλά πιο σημαντικά, υπήρχαν αντικείμενα ανυπολόγιστης αξίας που "ανήκαν" στην δυναστεία της Ελληνικής Βασιλικής Οικογένειας(Γκλύξμπουργκ), όπως κοσμήματα, χρυσά και ασημένια σκεύη, πορσελάνες, παλιά κρυστάλλινα αντικείμενα, κ.λπ.. Η Ελληνική Χούντα το 1973, είχε πρωτοστατήσει σε μια απογραφή των βασιλικών περιουσιακών στοιχείων που υπήρχαν σε όλα τα κτίρια που χρησιμοποιούσε η βασιλική οικογένεια, καταγράφοντας 149,000 αντικείμενα, και που τα περισσότερα από αυτά

βρισκόντουσαν στα θερινά ανάκτορα του Τατοΐου. Ο βασιλικός αυτός θησαυρός είχε τεράστια χρηματική αλλά και ιστορική αξία!!! Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι η Ελληνική Βασιλική Δυναστεία(Γκλύξμπουργκ) καταγόταν από τους βασιλικούς οίκους της Δανίας και της Γερμανίας, ενώ ποτέ δεν αποπειράθηκε μια κάποια επιμειξία με αυτόχθονες Έλληνες, γιατί τους θεωρούσαν ένα "κατώτερο ανθρωπίνο είδος"!!!!

Στις 18 Φεβρουαρίου 1991, όταν πρωθυπουργός της Ελλάδας ήταν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, εννέα μεγάλα φορτηγά-κοντέινερ ξεκίνησαν από τα βασιλικά θερινά ανάκτορα του Τατοΐου με προορισμό το λιμάνι του Πειραιά, και μετά τα κοντέινερ θα μεταφερόντουσαν με καράβι στο λιμάνι του Amsterdam της Ολλανδίας. Ο συνολικός όγκος του φορτίου ήταν 600 κυβικά μέτρα, δηλαδή τα πιο ακριβά και πολύτιμα αντικείμενα της βασιλικής περιουσίας. Βεβαίως, αυτή η μεταφορά των βασιλικών αντικειμένων πραγματοποιήθηκε μετά από "κρυφή συνεννόηση" μεταξύ του Πρωθυπουργού της Ελλάδας, του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, και του τέως Βασιλιά της Ελλάδας, ενώ λίγο αργότερα, ο Υπουργός του των Οικονομικών, ο Γιάννης Παλαιοκρασσάς, εφεύρε το νόμο 2086/1992 που νομιμοποιούσε το δικαίωμα στον τέως Βασιλιά να απομακρύνει την περιουσία του από τα θερινά του ανάκτορα στο Τατόι. Παράλληλα, δόθηκε έγκριση από ανώτατους υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού και της Εθνικής Πινακοθήκης, και ας μην ξεχνάμε την άδεια φόρτωσης των κοντέινερ από το Λιμεναρχείο του Πειραιά σε εμπορικό πλοίο, με προορισμό το Amsterdam της Ολλανδίας- που σημαίνει άδεια φόρτωσης από το Υπουργείο Ναυτιλίας της Ελλάδας.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι για να ενεργοποιηθούν όλες αυτές οι "δήθεν νόμιμες" διαδικασίες από την πλευρά της Ελληνικής Κυβέρνησης σχετικά με την μεταφορά στο εξωτερικό μέρος της βασιλικής περιουσίας, θα έπρεπε να υπήρχε "μυστική συμφωνία" μεταξύ του Πρωθυπουργού της Ελλάδας, του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, και του τέως Βασιλιά της Ελλάδας, του Κωνσταντίνου Β'. Οι πιθανότητες είναι ότι ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, τότε πήρε "μεγάλη μίζα" σαν αυθεντικός ραγιάς και Ανατολίτης έμπορας. Δεν διαθέτω τις αποδείξεις ότι αυτό συνέβηκε, αλλά όλος ο Ελληνικός Λαός γνωρίζει πολύ καλά εδώ και χρόνια, πως ο συγκεκριμένος πολιτικός είναι ένας από τους πλουσιότερους Έλληνες στον Ελλαδικό χώρο, με οικονομικά συμφέροντα σε πολλές Ελληνικές επιχειρήσεις όπως επίσης και ιδιοκτήτης πολλών ακινήτων. Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ο πρώην Πρωθυπουργός της Ελλάδας, λατρεύει τον πλούτο και την συσσώρευση "χρυσών φλουριών" όπως θα το λέγαμε λαϊκά και απλά!!! Ο ίδιος στην πολιτική του καριέρα έκανε τα πάντα για ν' αποκτήσει την αμύθητη περιουσία που σήμερα κατέχει, αλλά δυστυχώς γι' αυτόν, δεν θα μπορέσει να την πάρει μαζί του στον άλλο κόσμο, δηλαδή στην Κόλαση !!! Εγώ όμως δεν θα ασχοληθώ με αυτά τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του για ν' αποδείξω σε ποιο βαθμό ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ήταν "προδότης", "μη-πατριώτης" και "τυχοδιώκτης" σε σχέση με την "εθνική ταυτότητα", την "πολιτειακή ακεραιότητα" και τα "οικονομικά συμφέροντα" του Ελληνικού Λαού, αλλά θα εστιάσω το ενδιαφέρον μου στην Συνταγματική Νομιμότητα των πολιτικών του πράξεων σχετικά με την "κλοπή" της βασιλικής περιουσίας από τον

Ελλαδικό χώρο.

Πρώτα απ' όλα, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης σαν Πρωθυπουργός της Ελλάδας και σαν "δημοκράτης", έπρεπε να είχε σεβαστεί την ετυμηγορία του Ελληνικού Λαού που δημοκρατικά επέλεξε σε δημοψήφισμα να μην αναγνωρίζει πλέον την Βασιλεύουσα Δημοκρατία και αποφάσισε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία για την χώρα του. Αυτό επαληθεύτηκε δημοκρατικά με το δημοψήφισμα του 1974, με εντολή μιας δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης και μέσα από νόμιμες δημοκρατικές διαδικασίες!!! Ο τέως Βασιλιάς της Ελλάδας, ο Κωνσταντίνος Β', επικηρύχθηκε τότε από το νόμιμο δημοκρατικό πολίτευμα της Ελλάδας σαν "persona non grata", δηλαδή απλά και λαϊκά, "δεν σε θέλουμε ρε αδερφέ στην χώρα μας, γιατί η ξενόφερτη δυναστεία σου μόνο μπελάδες μας έχει φέρει"!!! Παρ' όλα αυτά, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ήρθε "μυστικά" σε επαφή με τον τέως Βασιλιά της Ελλάδας για να τον διευκολύνει στην "παράνομη" μεταφορά της περιουσίας του στο εξωτερικό. Δεύτερο στοιχείο που αποδεικνύει το πόσο "πολιτικά διεφθαρμένος" και "οικονομικά άπληστος" υπήρξε ο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, είναι το γεγονός ότι όλη η βασιλική περιουσία και όλα τα βασιλικά περιουσιακά στοιχεία στον Ελλαδικό χώρο, Συνταγματικά και Νομικά ανήκαν στο Ελληνικό Κράτος, εφόσον τα υπάρχοντα της βασιλικής οικογένειας ταυτίζονται νομικά και συνταγματικά με την χώρα που διοικούσαν. Λοιπόν, με τις πολιτικές του πρωτοβουλίες και ενέργειες, ο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, οικειοποιήθηκε και μεταβίβασε περιουσιακά στοιχεία που ανήκαν στον Ελληνικό Λαό- αυτόν τον Λαό που ο ίδιος "δήθεν" αντιπροσώπευε και υπεράσπιζε τα συμφέροντά του σαν ο δημοκρατικά εκλεγμένος ηγέτης του!!!

Για μένα προσωπικά, η πιο σοβαρή ένδειξη όσον αφορά την "πολιτική προδοσία" και "εθνική μειοδοσία" του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, σαν Πρωθυπουργός των Ελλήνων, πηγάζει από το ιστορικο-πολιτικό δεδομένο που δηλώνει ότι για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του τέως Βασιλιά των Ελλήνων, φυσικά και τα προσωπικά του συμφέροντα, άμεσα ή έμμεσα, ο ίδιος δεν σεβάστηκε το Ελληνικό Σύνταγμα μιας Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας που πολιτικά και θεσμικά αντιπροσώπευε, ενώ θα έπρεπε να είχε προστατεύσει την περιουσία του Λαού του, την στιγμή που τα περιουσιακά στοιχεία της Ελληνικής Βασιλικής Οικογένειας ανήκαν στο Ελληνικό Κράτος, δηλαδή σε όλους τους Έλληνες Πολίτες. Τελικά, χρησιμοποίησε "αντι-συνταγματικά" και "αντι-δημοκρατικά" κρατικούς θεσμούς, δημόσιους υπαλλήλους, γενικούς γραμματείς υπουργείων και υπουργούς, για να πετύχει και για να υλοποιήσει το "πολιτικό" αλλά και το "οικονομικό έγκλημά" του- απαξιώνοντας έτσι την νομιμότητα του δημοκρατικού συντάγματος της χώρας και την συνταγματική του ιδιότητα σαν προστάτης της Ελληνικής Δημοκρατίας και των δικαιωμάτων και συμφερόντων του Λαού του!!! Όπως λοιπόν διαπιστώνουμε, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης όπως και ο Ανδρέας Παπανδρέου, δεν λειτούργησαν σαν δημοκρατικά εκλεγμένοι πολιτικοί ηγέτες με εθνική συνείδηση και ευθύνη, αλλά σαν Οθωμανοί "φεουδάρχες" του 18ου αιώνα, όπου οι πολίτες αντιπροσώπευαν γι' αυτούς τα εργαλεία τους για να πλουτίσουν και για να θωρακιστούν πολιτικά και κοινωνικά στο "φέουδο" τους που ονομάζεται "Ελληνική Επικράτεια". Να τους

χαιρόμαστε και να μας χαιρόμαστε σαν "σύγχρονοι δημοκρατικοί Έλληνες πολίτες"!!!

"Το θείκό δεν το βρίσκεις μέσα από την προσευχή, αλλά μέσα από την ίδια τη ζωή!!!" Δεκ.
2012

Η Ελλάδα σε ανακύκλωση!!!